

MSB 314

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

De mist trekt op: de waarheden over de opname

door Andrew Brown

“Misschien vandaag nog!” Toen ik nog maar kort gelovig was, had ik deze bemoedigende woorden vaak op de lippen. Nadat ik me ging verdiepen in de Bijbel, geloofde ik dat ik deel zou uitmaken van een gebeurtenis die ‘de opname’ wordt genoemd. Dit is een populair denkbeeld in de moderne theologie, waarbij men denkt dat gelovigen in het geheim en op mysterieuze wijze naar de hemel zullen worden getransporteerd terwijl er op aarde chaos heerst. Aanhangers van de leer van de opname debatteren openlijk over de vraag of deze gebeurtenis plaatsvindt vóór, tijdens of na de verdrukking, en er worden veel teksten geselecteerd ter onderbouwing. De tekst die centraal staat in de discussie is I Thessalonicenzen 4:17, waarin duidelijk wordt gemaakt dat een groep **“samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht.”**¹ Al vroeg in mijn studie was ik me ervan bewust dat de Engelse term “rapture” voor “wegvoeren” alleen hier voorkomt, en alleen in de Latijnse Vulgaat. Op dat moment in mijn studie van het Woord was dat voor mij voldoende en dus geloofde ik in de opname vóór de verdrukking en vóór het duizendjarig rijk, zoals bekend in het geloofssysteem van Darby-Scofield en uitgebeeld in de populaire *Left Behind*-serie.² Naarmate mijn studie van de Bijbel vorderde, werd mijn opvatting over deze gebeurtenis omgevormd op het aambeeld van Gods volmaakte Woord.

Voordat de discussie over de ‘opname’ begint, moeten we enkele feiten vaststellen. De Here Jezus Christus zal terugkomen. **“Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze**

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG, tenzij anders vermeld.

² Van Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins. In het Nederlands uitgegeven onder de titel: *De laatste bazuin*.

wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen” (Hand.1:11). Wat de wederkomst van Christus betreft, moet u zich er bewust van zijn dat deze plaatsvindt aan het einde van de verdrukking: **“Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt (PAROUSIA)”** (II Thess.2:8). Christus vernietigt de antichrist bij zijn terugkeer en Hij regeert letterlijk 1000 jaar (Openb. 20).

De Bijbel legt een duidelijk verband tussen ‘de opname’ en de *PAROUSIA* van de Heer; daarom is het van cruciaal belang om te begrijpen wat *PAROUSIA* inhoudt om de opname te kunnen doorgronden. *PAROUSIA* wordt doorgaans vertaald met ‘komst’; het Griekse woord voor ‘komen’ is echter *ERCHOMAI*. Een eenvoudige analyse van beide woorden laat zien dat ze verschillende betekenissen hebben. *PAROUSIA* is een samengesteld woord dat ‘naast-zijn’ of ‘bij-zijn’ betekent, wat neerkomt op ‘persoonlijke aanwezigheid’. Als we ons realiseren dat het Griekse woord *PAREIMI* ‘persoonlijk aanwezig zijn’ betekent en het gebruik van *PAREIMI* vergelijken met dat van *PAROUSIA*, leren we dat *PAROUSIA* meer betekent dan alleen een feitelijke aanwezigheid. Het gebruik bevestigt dat *PAROUSIA* een technisch woord is dat betekent dat iemand aanwezig is om wie hij is en wat hij doet. Een *PAROUSIA* is vergelijkbaar met een *PAREIMI* in die zin dat er sprake is van fysieke aanwezigheid, maar gaat verder dan dat, omdat van de aanwezige wordt verlangd dat hij zijn doel of functie vervult. Zoals Bijbelstudenten op een Bijbelconferentie of een loodgieter (geen tandarts) bij een loodgietersklus.

De vertalers van de *King James Version* hebben het begrip *PAROUSIA* een slechte dienst bewezen door het in 20 van de 22 gevallen met ‘komst’ te vertalen.³ Het lijkt erop dat ze met een vooringenomenheid hebben vertaald in alle gevallen behalve twee, waarin ze gedwongen waren een nauwkeurigere vertaling te geven: **“Want zijn brieven, zegt men, zijn wel gewichtig en krachtig, maar zijn persoonlijke verschijning (PAROUSIA) is zwak en zijn spreken betekent niets”** (II Cor.10:10). In dit vers waren de Corinthiërs niet onder de indruk van de persoonlijke aanwezigheid van Gods apostel in vergelijking met hun culturele norm. Het is duidelijk dat ‘komst’ de betekenis niet zou overbrengen. Het andere vers levert soortgelijk bewijs: **“Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid (PAROUSIA), maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven”** (Fil.2:12). *PAROUSIA* wordt vertaald als ‘tegenwoordigheid’ omdat het wordt gebruikt in tegenstelling tot de afwezigheid (*APOSIA*) van Paulus. ‘Bij-zijn’ (*PAROUSIA*) staat in duidelijk contrast met ‘weg-zijn’ (*APOSIA*). Het is duidelijk dat *PAROUSIA* niet ‘komst’ betekent.

De allereerste vermelding van *PAROUSIA* illustreert de bovenstaande definitie. De discipelen vroegen: **“Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst (PAROUSIA) en van de voleinding der wereld?”** (Matt.24:3). Houd in gedachten dat de discipelen er niet van uitgingen dat Christus hen zou verlaten, dus vroegen ze niet naar zijn wederkomst. De discipelen begrepen het nog steeds niet en waren radeloos toen Christus enkele uren voordat Hij gekruisigd werd in Johannes 13 zei dat Hij zou vertrekken. Jezus was persoonlijk bij hen aanwezig en ze wisten niets van zijn vertrek.

Dit bewijst dat *PAROUSIA* meer betekent dan ‘komen’ en meer dan ‘persoonlijke aanwezigheid’. Jezus had hen zojuist verteld dat er hier geen steen op de andere zou blijven staan, dat alles zou worden afgebroken (Matt.24:2). Geschokt door die gedachte vroegen ze naar zijn *PAROUSIA*, en ze bedoelden: ‘wanneer gaat U optreden als de Messias en Koning die we weten dat U bent?’ Ze spraken over zijn duizendjarige heerschappij.

Toen de discipelen na de verheerlijking de berg afdaalden, zei Jezus: **“Vertelt niemand dit gezicht”** (Matt.17:9). Toen Petrus zich dit later onder inspiratie herinnerde, beschreef hij zichzelf als ooggetuige van de *PAROUSIA*. **“Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtsels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst (PAROUSIA) van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit”** (II Petr.1:16). Petrus zag de *PAROUSIA* van de Heer, niet alleen de komst of terugkeer van Christus, maar de *PAROUSIA* van Christus wanneer Hij persoonlijk op aarde aanwezig is als de heersende Messias. Bij de verheerlijking had Petrus een glimp opgevangen van wat er tijdens de

³ In NBG51: 18 x komst; 2 x vertaald met het werkwoord ‘komen’; 1 x verschijning; 1 x tegenwoordigheid.

duizendjarige regering van Christus zou gebeuren. “Het Millennium” is een menselijke term voor deze toekomstige tijd en is gebaseerd op Openbaring 20, waaruit blijkt dat de duur van de periode duizend jaar is, terwijl *PAROUSIA* verwijst naar het karakter van deze dagen op aarde. De Heer heeft slechts één *PAROUSIA*.

Het Schriftgedeelte dat in de ‘opname-leer’ het meest wordt aangehaald, verdient een grondige bestudering. **“Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst (*PAROUSIA*) des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan”** (I Thess.4:15). De gebeurtenissen die in dit vers worden beschreven, vinden duidelijk plaats bij de *PAROUSIA*. Paulus zegt, door de inspiratie van de Heilige Geest: **wij, levenden**. Het voornaamwoord ‘wij’ onthult een belangrijk aspect van de waarheid. Paulus (en zijn medeauteurs) moeten bij de *PAROUSIA* in leven zijn en achterblijven tot de *PAROUSIA*. (Dit verwijst niet naar het feit dat Paulus verwachtte dat de opname elk moment zou plaatsvinden, want dan zou het volmaakte Woord van de Heilige Geest onjuist zijn! Paulus hoefde zichzelf niet te vermelden.) Deze waarheid kan niet genoeg benadrukt worden, want Paulus geeft duidelijk aan dat hij **GEEN** deel uitmaakt van de doden wanneer deze gebeurtenis plaatsvindt. Paulus wordt tegenover de doden geplaatst met het woord ‘hen’ in vers 17.⁴ Omdat hij aan het begin van het pre-millenniale Koninkrijk wordt opgewekt, zal Paulus in leven zijn bij de verschijning van Christus in vers 14, en zal hij in leven blijven wanneer de antichrist wordt vernietigd en de Heer zijn heerschappij op aarde aanvaardt. De heilige Geest benadrukt deze voornaamwoorden om een specifieke reden!

I Corinthiërs 15:50-52 wordt ook vaak aangehaald in de leer over de opname in de wolken. De context van dit gedeelte is de opstanding en het **beërven van het Koninkrijk** wanneer het **vergankelijke de onvergankelijkheid beërft** (I Cor.15:50). In dat gedeelte geeft Paulus een verbazingwekkende openbaring dat degenen die leven wanneer het Koninkrijk de heerschappij overneemt, een onmiddellijke transformatie zullen ondergaan naar hun onsterfelijke/onvergankelijke lichamen! Anderen die op dat moment opstaan (zoals Paulus) zullen ook veranderd opstaan. De gebeurtenissen die hier worden beschreven, zullen plaatsvinden **VOORDAT** degenen die leven en achterblijven samen met hen in de wolken worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten (I Thess.4:17).

Er zal inderdaad bij de wederkomst van Christus op aarde een groep in de lucht worden opgenomen, maar dit bevestigt niet de gangbare leer die de ‘opname’ wordt genoemd. Zij vliegen niet weg om in de hemel te zijn. Het Griekse woord voor ‘ontmoeting’ (I Thess.4:17, HSV) is *APANTĒSIS* en betekent **ALTIJD** dat men iemand tegemoet gaat en hem vergezelt terug naar het eindpunt van zijn reis. De maagden in Mattheüs 25:1 gingen bijvoorbeeld de bruidegom tegemoet en begeleidden hem terug naar de bruiloft. De Romeinen gingen Paulus tegemoet en begeleidden hem terug naar Rome in Handelingen 28:15. De Heer gaat niet naar de hemel bij het begin van de *PAROUSIA*, maar Hij komt om persoonlijk op aarde aanwezig te zijn. Een groep zal in de lucht opstijgen om de Heer tegemoet te gaan en Hem terug naar de aarde te begeleiden.

Deze gebeurtenis is geen mysterieuze verdwijning van gelovigen in de lucht. **“Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan”** (I Thess.4:16). Deze gebeurtenis wordt gekenmerkt door bazuingeschal, oorlogskreten en opstandingen. Andere Schriftplaatsen getuigen van deze plotselinge en dramatische gebeurtenis: **“Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst (*PAROUSIA*) van de Zoon des mensen zijn”** (Matt.24:27). Er is niets geheimzinnigs aan.

Mensen die vasthouden aan het idee dat gelovigen in de lucht zullen worden opgenomen en van de aarde zullen worden weggenomen, benadrukken dat God **“ons verlost van de komende toorn”** (I Thess.1:10) en dat **“God ons heeft niet gesteld tot toorn”** (I Thess.5:9). Aangezien Openbaring spreekt over God die zijn toorn uitstort op de Dag des Heren, concluderen zij dat wij vóór deze gebeurtenissen van de aarde moeten worden opgenomen. Dit heeft bij velen angst ingeboezemd en dat

⁴ In de Statenvertaling is de tegenstelling ook duidelijk in vers 15: “wij, die levend overblijven” tegenover: “degenen, die ontslapen zijn.”

verdient aandacht. De Schrift geeft talrijke voorbeelden van hoe God zijn volk redt en beschermt te midden van gevaar. De Egyptenaren ervoeren, vlak voor de uittocht, hoe God zijn toorn over hen uitstortte in de plagen. De Heer nam de Israëlieten niet op wonderbaarlijke wijze weg om hen te beschermen. God beschermde hen te midden van vele gevaren, **“opdat gij weet, dat de HERE scheiding maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten”** (Ex.11:7). Gods toorn is uiterst nauwkeurig, zodat u in een regen van pijlen zou kunnen staan en ze langs u heen zouden suizen zonder dat er een haar op uw hoofd wordt geraakt terwijl ze *zijn* doel raken, en u zou vol ontzag voor Hem staan. Hij hoeft niemand van de aarde weg te halen om hen te redden. **“Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het niet genaken”** (Ps.91:7).

“Zo dan, vertroost elkander met deze woorden” (I Thess.4:18, St.Vert.). De Thessalonicenzen zouden zeker troost ontvangen uit het feit dat Paulus hen onderwees over deze vergelijkbare tijden van opstanding. Als een gelovige sterft vóór het Koninkrijk, zal hij worden opgewekt voor het Koninkrijk. Als een gelovige sterft in de verdrukking, zal hij worden opgewekt gedurende de *PAROUSIA*. Dankzij het wonderbaarlijke plan van de Heer inzake de opstanding zal de dood zijn gelovigen niet scheiden van de zegeningen die God in petto heeft! De hele Schrift zal in vervulling gaan! Gods volmaakte Woord, inclusief de voornaamwoorden, houdt stand!

Onderzoek van de Schriftgedeelten over “de opname” en het begrijpen ervan in de context waarin de Schrift ze plaatst, verdrijft de mist van inconsistentie en onthult een vollediger beeld van wat komen gaat. “Misschien vandaag!” Als we elkaar met deze zin willen bemoedigen, moeten we er zeker van zijn dat we niet spreken over een mysterieuze wegvoering op de wolken, maar over onze zekere verwachting van de heerschappij van God die de wereld vol zal laten worden met de kennis van des HEREN heerlijkheid en al haar wonderbaarlijke zegeningen. Inderdaad, misschien vandaag!

Gepubliceerd in oktober 2016